

Daňové a právní zprávy

říjen 2026

The better the question.
The better the answer.
The better the world works.

Shape the future
with confidence

Vítejte u říjnového čísla daňových a právních zpráv – co v něm najdete?

Úvodník – Smráká se nad holdingy? Naše zamyšlení.

Implementační novela zákona o daních z příjmů – Blíží se účetně-daňová revoluce a my shrnujeme naše vybrané související postřehy.

10 (témat) pro 10 (oblastí) – V posledních letech se významně rozšířil okruh dalších reportovacích a oznamovacích povinností v daňové i nefinanční oblasti. Přinášíme přehled těch nejvýznamnějších.

Plánovací smlouvy a DPH – Přinášíme náš praktický pohled k tomuto aktuálnímu (a trochu kontroverznímu) tématu.

Nelegální práce – Shrnujeme naše postřehy k aktuálnímu dění ohledně nelegální práce (tzv. švarcsystému) a zastřených forem zaměstnávání.

Judikatura – Přinášíme vám zajímavý rozsudek týkající se aplikace speciální lhůty pro stanovení daně navazující na pravomocný trestní rozsudek – konkrétně, zda lze tuto lhůtu použít i v případech, kdy za daňový trestný čin nebyl odsouzen samotný daňový subjekt, ale osoby jednající jeho jménem.

Co dalšího nás zaujalo?

- **Pilíř 2 a české přiznání** – Interaktivní formulář přiznání k dorovnávacím daním byl konečně zveřejněn – lhůta pro přiznání se blíží.
- **Pilíř 2 a náběh UTPR** – V roce 2024 nebyla ve většině případů relevantní aplikace pravidla UTPR. Pro rok 2025 se situace mění a přibývá komplexita.
- **Public CbCR** – Lhůta pro splnění reportingových povinností vyplývajících z tzv. public CbCR za rok 2025 se blíží.
- **Zajímavé rozhodnutí ohledně (ne)uznatelnosti úroku z důvodu zneužití** – Zaujalo nás nedávné (opětovné) [konstatování](#) Nejvyššího správního soudu, že „...i transakce sledující legitimní hospodářské cíle může zahrnovat dílčí krok, jehož převažujícím účelem je dosáhnout daňové výhody odporující smyslu a účelu daňové úpravy...“ (v kontextu financování korunovými dluhopisy).
- **Přísný pohled na opravu vs technické zhodnocení** – Máme tu další [rozhodnutí](#), kde se soudy přiklonily ke klasifikaci nákladů jako technického zhodnocení (nikoliv opravy) s tím, že „...pokud je nemovitost v tak špatném stavu, že její oprava takřka není možná, nedává smysl rozdělovat výdaje vynaložené na stavební práce na výdaje na opravy a na výdaje na technické zhodnocení, jelikož výsledná změna stavu nemovitosti jako celku má takový rozsah, že naplňuje znaky technického zhodnocení...“.
- **Zneužití práva a požadavek banky** – Objevují se rozsudky, ze kterých vyplývá, že poukázání na požadavek banky není automatickou záchranou před aplikací zneužití práva.

Radek Matušík

partner v týmu daňového poradenství
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Dopadnou holdingy stejně jako korunové dluhopisy?

Příběh korunových dluhopisů začal celkem nenápadně. V první polovině 90. let se do zákona poprvé dostalo ustanovení, které zaokrouhlovalo vybraný příjem pod jednu korunu směrem dolů (na nula). V roce 2011 toho využila jedna dnes již neexistující banka s heslem „Spořte jako v daňovém ráji“. Ve stejném roce se přidalo Ministerstvo financí, které svoje emise po pochybnostech odborné veřejnosti hájilo jako „legální možnost, která zde existuje již dlouhou dobu“.

Soukromý sektor se přidal se stovkami soukromých emisí. Stovky emisí následovaly stovky daňových kontrol, více než dvě stovky trestních oznámení a desítky rozhodnutí krajských soudů a Nejvyššího správního soudu. Rozhodnutí NSS vycházejí dodnes. Poplatníci, až na několik výjimek, prohráli.

Při analýze soudních rozhodnutí je zřejmé, že řada kauz byla prvoplánově daňová. Jednalo se o umělé konstrukce vytvořené za účelem dosažení daňové výhody. Některé kauzy ale vypadaly jinak. Minimálně z textů rozsudků nešlo vyloučit reálný ekonomický základ (zjednodušeně poplatníci by se pro jednání rozhodli i bez existence korunových dluhopisů). Existence korunových dluhopisů se ale zdála jako podstatný element, který kauzy otočil v neprospěch poplatníků. Jinak řečeno – s emitovanými korunovými dluhopisy bylo těžké vyhrát.

Stát dle Českého rozhlasu k srpnu 2026 na korunových dluhopisech doměřil více než tři miliardy korun. Dobíhají poslední kauzy a série končí.

A státní správa v aktuálních dnech rozbíhá novou sérii. A znovu si jde pro přibližně tři miliardy korun. Nově se dle veřejného prohlášení zaměří na desítky holdingových struktur. Na rozdíl od korunových dluhopisů, které zůstanou jen historickou epizodou (ustanovení o zaokrouhlování bylo dávno zrušeno), tentokrát může jít o širší možnost vytvářet holdingové struktury.

O jaké situace půjde? Fyzická osoba prodala nebo vložila fungující společnost s nerozdělenými zisky do nově založeného holdingu (stejná fyzická osoba vlastní holding i společnost). V nějakém okamžiku po vkladu/prodeji dojde k výplatě dividendy z provozní společnosti na holding a následně na fyzickou osobu formou úhrady kupní ceny nebo snížení vlastního kapitálu. Při použití holdingu lze za splnění určitých podmínek snížit daňovou zátěž při výplatě na fyzickou osobu oproti situaci bez holdingu.

Pokud někdo provedl sérii výše uvedených kroků v rychlém sledu a celou dobu zůstal vlastníkem holdingu, může být obrana proti zneužití práva těžká. A mimochodem - zrovna u této situace bych u obrany nespolehlal na poradce, který vám plánování doporučil.

Pro budoucí daňovou praxi budou podstatnější situace, kdy nešlo jen o prázdné holdingy a rychlý sled událostí. Co pokud holding reinvestoval prostředky získané z dividendy a fyzické osobě je vyplatil za řadu let? Hraje roli, zda má holding zaměstnance a vykonává reálnou investiční činnost? A co pokud se změnili společníci holdingu? Nebo pokud se fyzické osobě vyplatila pouze malá část prostředků a zbytek se reinvestoval?

Doufáme, že daňová správa a správní soudy nebudou na holdingy nahlížet jako na apriori negativní institut. Nejsou to korunové dluhopisy. Holding je standardní nástroj používaný napříč státy pro alokaci kapitálu. Ke zneužití práva může dojít, ale skutečně by to měl být nástroj ultima ratio.

Státní správa v aktuálních dnech rozbíhá novou sérii - nově se dle veřejného prohlášení zaměří na desítky holdingových struktur.

Nový zákon o účetnictví

Karel Hronek

partner v týmu daňového poradenství
karel.hronek@cz.ey.com
+420 731 627 065

Radek Matušík

partner v týmu daňového poradenství
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Implementační novela zákona o daních z příjmů k novému zákonu o účetnictví – vybrané postřehy k pracovnímu návrhu

Ministerstvo financí pracuje na pozměňovacím návrhu k novele zákona o daních z příjmů (ZDP), která je součástí doprovodného zákona k novému zákonu o účetnictví (NZÚ) - viz sněmovní tisky 63 [Sněmovní tisk 63](#) a 64 [Sněmovní tisk 64](#)). Dostupný text zatím neobsahuje přechodná ustanovení a ustanovení upravující přechody mezi různými daňovými režimy. Níže přinášíme vybrané rámcové postřehy.

Konstrukce základu daně

- Základní rozdělení poplatníků dle konstrukce základu daně je na poplatníky s akruálním základem daně a poplatníky s peněžním základem daně. V dalším komentáři se budeme zabývat pouze poplatníky s akruálním základem daně.

Zdaňovací období

- NZÚ vymezuje tři základní typy účetních období - kalendářní rok, 12 po sobě jdoucích měsíců jiných než kalendářní rok a období určené podle týdnů (trvajících 52 nebo 53 týdnů). Nad rámec těchto základních typů účetních období může docházet k jejich změnám, spojováním a mimořádným koncům.

Hmotný majetek

- Poplatníci s akruálním základem daně při vymezení hmotného majetku obecně vychází z účetnictví. Hmotným majetkem je stále hmotné aktivum a investiční hmotné aktivum. Z těchto aktiv se některá nepovažují za hmotný majetek a některá aktiva a další položky se naopak do hmotného majetku přidávají.
- U hmotného movitého majetku se spodní limit výše vstupní ceny zvyšuje z 80 na 100 tisíc Kč.
- Odpisy mají být měsíční, nikoli roční.
- Ruší se stávající odpisové skupiny. Nově jsou odpisové skupiny jen dvě - odpisová skupina pro movité věci a nemovité věci do 2 mil. Kč (minimálně 60 měsíců) a odpisová skupina pro nemovité věci nad 2 mil. Kč (minimálně 360 měsíců).

- Stávající pojetí zrychlených odpisů se zcela opouští.
- Dodatečné daňové zhodnocení primárně prodlužuje dobu odpisování, sekundárně výši odpisu.
- Zavádí se komponentní odpisování.
- Koncept oceňovacího rozdílu je zrušen.

Nehmotný majetek

- Do ZDP je zavedena definice nehmotného majetku. Daňově uznatelné jsou obecně jeho účetní odpisy.
- Specifické ustanovení obsahuje daňového řešení goodwillu vzniklého při koupi obchodního závodu.

Nájem a finanční leasing

- V případě krátkodobého nájmu se v účetnictví právo užívání nevykazuje jako aktivum, přičemž toto řešení je obecně převzato i do ZDP.
- U nájmu nad jeden rok u poplatníků s akruálním základem daně obecně vzniká v účetnictví právo užívání, které se odpisuje. To není hmotným majetkem pro ZDP a do daní se přebírají účetní odpisy.
- U finančního leasingu se vychází se z definice dle NZÚ. Jedná se o nájem s následnou koupí, kde koupě je sjednaná nebo je na ni sjednáno právo, přičemž je zřejmé, že se tohoto práva využije (tato definice se použije bez ohledu na to, jaké účetní předpisy poplatník používá).
- V případě finančního leasingu vzniká hmotný majetek „právo užívání z finančního leasingu“. Daňově uznatelným výdajem je jeho daňový odpis.
- Poskytovatel finančního leasingu má příjmy z úroků a předmět nájmu neodpisuje.

Reálná hodnota

- Změna reálné hodnoty je obecně daňově relevantní pouze u vybraných aktiv uvedených v § 23/9 a § 23/19 ZDP.
- Částky odpovídající úrokovému výnosu nebo kurzovému zisku z pohledávek oceňovaných reálnou hodnotou - pokud tyto částky nebyly zahrnuty do základu daně - se dle speciálního ustanovení zahrnou do základu daně.

Vybraná specifika ve vztahu k IFRS/IAS

- Každý poplatník bude základ daně obecně odvozovat od svého statutárního účetnictví, tj. „české“ účetnictví nebo IFRS.
- IFRS 9 a bezúročné půjčky, které typicky vznikají mezi mateřskou a dceřinou společností. U mateřské společnosti dochází k navýšení hodnoty účasti, u dceřiné společnosti k navýšení vlastního kapitálu. Půjčka se oceňuje naběhlou hodnotou přes efektivní úrokovou míru a vzniká úrokový náklad u dceřiné společnosti a úrokový výnos u mateřské společnosti. Tuto situaci pak dále řeší („očisťují“) speciální daňová ustanovení.
- IFRS 17 (pojistné smlouvy): V souladu s NZÚ budou pojišťovny obecně postupovat dle IFRS 17 (pojistné smlouvy), přičemž v zákoně o rezervách by se mělo přistoupit ke zrušení rezerv v pojišťovnictví, a změny dluhů z pojistných smluv by tak přímo měly ovlivnit výsledek hospodaření a základ daně bez nutnosti dalších úprav.

Opravné položky a rezervy

- Tvorbě rezervy a opravné položky dle zákona o rezervách by již neměla být podmíněna jejich zaúčtováním (resp. zaúčtováním pohledávek, k nimž jsou opravné položky tvořeny) a mělo by stačit pouze jejich evidování v prokazatelné evidenci.
- Obecně veškeré vlivy tvorby, použití a zrušení rezerv a následného znehodnocení dle účetních předpisů budou pro účely ZDP vyloučeny a nahrazeny vlivy tvorby, použití a zrušení rezerv a opravných položek dle zákona o rezervách. Obdobně by toto mělo platit i pro odpis pohledávky.
- Zavádí se speciální ustanovení pro rozvahové rozpuštění rezervy a úrokové náklady v souvislosti sdiskontem rezerv.

Přeměny/vklady

- Dle NZÚ budou obecně existovat dva typy kapitálových transakcí, a to s tržní podstatou (kdy obecně dojde k přecenění) a bez tržní podstaty (obecně s převzetím ocenění).
- Důvodová zpráva konstatuje, že pro to, aby transakce byla realizována s tržní podstatou, je obecně nutná nějaká forma dohody mezi jednotlivými aktéry o poměru a výši kapitálového ovládnutí.

- Dle našeho chápání se z hlediska ZDP ke všem přeměnám/vkladům bude obecně přistupovat tak, jako by se jednalo o kapitálovou transakci bez tržní podstaty.

Pobočky zahraničních subjektů

- Účetní postupy jsou novým institutem NZÚ, který nahrazuje status poboček zahraničních subjektů v ČR jakožto účetních jednotek. Tento institut spočívá v použití účetních postupů, které by použila účetní jednotka srovnatelná s danou entitou (s určitými výjimkami).
- Povinnost používat vybrané účetní postupy nevyplývá přímo z NZÚ, ale ukládá ji jiný zákon, např. ZDP v § 21hc.

Tuto iniciativu pro vás budeme nadále sledovat.

Účetně-daňová revoluce se blíží.

10 (témat) pro 10 (oblastí)

Ladislava Zamazalová

senior manažer v týmu daňového poradenství
ladislava.zamazalova@cz.ey.com
+420 731 627 029

Michaela Marková

senior konzultant v týmu daňového poradenství
michaela.markova@cz.ey.com
+420 731 627 071

10 (témat) pro 10 (oblastí): Reportovací a oznamovací povinnosti

Vedle standardních daňových přiznání, vyúčtování a hlášení se v posledních letech významně rozšířil okruh dalších reportovacích a oznamovacích povinností v daňové i nefinanční oblasti, které dopadají zejména na větší podniky, nicméně některým se nevyhnou ani malé společnosti. Řada z nich vznikla v reakci na mezinárodní iniciativy OECD a EU zaměřené na boj proti daňovým únikům, na posilování transparentnosti a podporu udržitelného podnikání. V rámci seriálu **10 pro 10** přinášíme přehled nejvýznamnějších povinností seřazených přibližně podle doby jejich zavedení.

1. Přehled transakcí se spojenými osobami

Od roku 2015 je pro vybrané poplatníky povinnou přílohou daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob Přehled transakcí se spojenými osobami, ve kterém se uvádějí hodnoty transakcí s jednotlivými společnostmi ze skupiny podle jejich typu (např. nákupy a prodeje dlouhodobého majetku a zásob, poskytnuté a přijaté služby, úroky, licenční poplatky a dividendy). Vykazované informace umožňují správci daně snáze identifikovat případy s možnými riziky zejména v oblasti převodních cen či srážkové daně a lépe tak zaměřovat daňové kontroly.

Povinnost se vztahuje na společnosti přesahující alespoň jedno z velikostních kritérií (aktiva přes 40 mil. Kč, čistý obrát přes 80 mil. Kč, průměrný přepočtený stav zaměstnanců přes 50), přičemž příjemci investičních pobídek a společnosti vykazující daňovou ztrátu uvádějí kromě přeshraničních

transakcí i transakce s tuzemskými spojenými osobami.

2. Zpráva podle zemí (Country by Country Reporting)

Od roku 2017 jsou nadnárodní skupiny podniků s ročními konsolidovanými výnosy alespoň 750 mil. EUR povinny vyhotovovat tzv. zprávu podle zemí. Zprávy jsou sdíleny mezi daňovými správami v rámci mezinárodní výměny informací a poskytují přehled o rozložení příjmů, zisků, zaplacených daní, zaměstnanců a hmotných aktiv mezi jednotlivé jurisdikce, což umožňuje lepší zacílení daňových kontrol. Zprávu (v české terminologii Oznámení CbCR) podává nejvyšší mateřská entita skupiny nebo jiná určená entita.

České společnosti, které jsou součástí nadnárodní skupiny, zpravidla podávají pouze tzv. Ohlášení CbCR, které obsahuje informace o nejvyšší mateřské entitě a o entitě podávající zprávu. V případě změn či zániku povinnosti je česká společnost povinna podat změnové ohlášení.

Význam zprávy vzrostl po zavedení pravidel Pilíře II (viz bod 6 níže), protože údaje obsažené ve zprávě lze použít pro posouzení splnění podmínek přechodného bezpečného přístavu založeného na CbCR, který může významně zjednodušit plnění povinností v rámci Pilíře II.

3. Oznámení DAC 6 (MDR)

MDR (Mandatory Disclosure Rules), zavedené směrnicí EU DAC 6 z roku 2018, s účinností od roku 2020 ukládají tzv. zprostředkovatelům, např. daňovým poradcům, advokátům, bankám, a v některých případech i samotným daňovým subjektům povinnosti související s oznamováním přeshraničních uspořádání obsahujících zákonem definované charakteristické znaky (např. platby do daňově zvýhodněných či nespolupracujících jurisdikcí, převody určitých nehmotných aktiv, některé přeshraniční restrukturalizace vedoucí ke snížení ziskovosti v určité jurisdikci). Oznámené informace jsou následně automaticky sdíleny mezi daňovými správami členských států EU, které tak získávají včasné informace o potenciálně agresivním daňovém plánování.

4. Zpráva o daních z příjmů (tzv. Public CbCR)

Public CbCR představuje rozšíření původního konceptu CbCR směrem k veřejnosti na základě směrnice EU z roku 2021. Povinnost se vztahuje zejména na nadnárodní skupiny s konsolidovanými výnosy alespoň 750 mil. EUR a obecně se uplatní pro účetní období začínající 22. června 2024 a později. U skupin s kalendářním rokem se tak zpravidla poprvé týká roku 2025, přičemž lhůta pro zveřejnění je nejpozději do konce roku 2026. Na rozdíl od CbCR se zpráva o daních z příjmů sestavuje poprvé až za druhé ze dvou po sobě jdoucích období, ve kterých skupina dosáhne hranice 750 mil. EUR. Zpráva obsahuje údaje o ekonomické činnosti a daňovém zatížení v jednotlivých jurisdikcích s cílem umožnit veřejnosti a investorům získat lepší přehled o geografickém rozložení zisků a zdanění skupiny.

V případě, že nejvyšší mateřská entita skupiny je rezidentem EU, česká účetní jednotka nemusí sestavovat a zpřístupňovat vlastní zprávu, protože tato povinnost je plněna na úrovni skupiny v EU. Pokud nejvyšší mateřská entita sídlí mimo EU, ale uveřejní ekvivalentní zprávu za celou skupinu na svých internetových stránkách a česká střední či velká účetní jednotka ji v zákonné lhůtě zveřejní ve Sbírce listin, nemusí sestavovat vlastní zprávu. Pokud však tyto podmínky splněny nejsou, musí česká střední či velká účetní jednotka sestavit a zpřístupnit vlastní zprávu o daních z příjmů.

5. Zpráva o udržitelnosti (tzv. ESG reporting)

Směrnice EU CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive) z roku 2022 významně rozšířila rozsah nefinančního reportingu. Vybraným společnostem vzniká povinnost zveřejňovat ve výroční zprávě informace o environmentálních, sociálních a správních (governance) aspektech podnikání, tj. např. o klimatických rizicích, emisích skleníkových plynů, pracovních podmínkách, diverzitě nebo řízení společnosti.

První vlna společností reportovala již za účetní období roku 2024, následně měly být zahrnuty další skupiny podniků. Přijetím balíčku Omnibus však došlo k odložení nástupu a zúžení plánovaného okruhu povinných subjektů oproti původnímu rozsahu směrnice, což bude zohledněno v projednávané novele zákona o účetnictví. V současné době se CSRD povinnosti týkají pouze některých finančních institucí a emitentů cenných papírů obchodovaných na burze s více než 1000 zaměstnanci. Po zohlednění navrhovaných změn by se povinnost měla vztahovat na všechny účetní jednotky či konsolidující účetní jednotky s ročním úhrnem čistého obrátu nad 11 mld. Kč a s více než 1000 zaměstnanci, pokud nebudou zahrnuty v konsolidované zprávě o udržitelnosti sestavené vyšší mateřskou společností za zákonem stanovených podmínek.

6. BEPS Pilíř II

Pilíř II je součástí projektu OECD zaměřeného na zamezení přesouvání zisků do jurisdikcí s nízkým zdaněním. Zjednodušeně je cílem zajistit, aby skupiny s ročními konsolidovanými výnosy alespoň 750 mil. EUR podléhaly minimálnímu efektivnímu zdanění ve výši alespoň 15 % v každé jurisdikci, ve které působí. EU v roce 2022 přijala směrnici, která zavedla jednotný rámec pro implementaci Pilíře II v členských státech. V České republice byl Pilíř II implementován zákonem o dorovnávacích daních a pravidla se začala uplatňovat od konce roku 2023, tj. u skupin s kalendářním rokem se poprvé použila pro výkazní období roku 2024. Vedle samotné dorovnávací daně vznikají dotčeným skupinám rozsáhlé reportovací povinnosti, jejichž splnění je spojeno se sběrem a vyhodnocováním značného množství účetních a daňových dat napříč skupinou.

Pro úplnost připomínáme, že v případě výkazního období odpovídajícího kalendářnímu roku 2024 lhůta pro podání informačních přehledů k přiřazované a české dorovnávací dani, popř. oznámení o splnění výjimky z povinnosti podat informační přehledy, uplynula dne 1.7.2026 a lhůta pro podání daňových přiznání k přiřazované a české dorovnávací dani uplyne dne 2.11.2026.

7. Transparentnost odměňování

Směrnice EU o transparentnosti odměňování (EU Pay Transparency Directive) z roku 2023 si klade za cíl posílit zásadu stejné odměny za stejnou práci nebo práci stejné hodnoty a omezit přetrvávající rozdíly v odměňování žen a mužů. V současné době se připravuje novela zákoníku práce, zákona o inspekci práce a dalších souvisejících předpisů, která má požadavky směrnice implementovat do českého právního řádu. Účinnost jednotlivých dotčených novel je navržena od roku 2027, resp. od roku 2028, v případě dílčích změn.

Navrhované novely zavádějí některé nové povinnosti pro všechny zaměstnavatele v soukromém i veřejném sektoru, a to například vytvoření systému odměňování založeného na skupinách prací odstupňovaných podle jejich hodnoty a informační povinnost vůči zaměstnancům ve vztahu k jejich mzdě a průměrné mzdě ve stejné skupině prací. Pro zaměstnavatele s více než 100 zaměstnanci pak návrh zavádí povinnost pravidelně vypracovávat zprávu o rozdílech v odměňování ve skupinách prací a v případě zjištění neodůvodněných rozdílů přijímat nápravná opatření.

8. Tuzemská opatření - kontrolní hlášení a EET

Vedle povinností zaváděných na úrovni EU a OECD přijala Česká republika také vlastní nástroje zaměřené na boj proti daňovým únikům a zlepšení výběru daní, zejména kontrolní hlášení zavedené v roce 2016 a elektronickou evidenci tržeb (EET).

Na rozdíl od daňového přiznání k DPH, které obsahuje agregované údaje, poskytuje kontrolní hlášení detailní informace na úrovni jednotlivých daňových dokladů, což umožňuje správci daně párování transakcí mezi dodavateli a odběrateli a odhalování daňových úniků včetně karuselových podvodů na DPH. Současně však přineslo podnikatelům zvýšené nároky na kvalitu účetních a daňových dat, protože nesoulady mezi údaji vykázanými jednotlivými obchodními partnery často vedou k výzvám správce daně k jejich vysvětlení nebo doplnění.

EET zavedená v roce 2016 představovala systém online hlášení hotovostních a obdobných tržeb finanční správě v reálném čase. EET byla postupně zaváděna ve více vlnách. V souvislosti s pandemií COVID-19 byla evidenční povinnost dočasně pozastavena, následně byl zákon o evidenci tržeb zcela zrušen a povinnost evidovat tržby zanikla od 1. ledna 2023.

V roce 2026 vláda schválila návrh tzv. EET 2.0. Systém by měl podle předkladatelů více využívat digitální nástroje, zjednodušit administrativu a odstranit některé nedostatky původní úpravy. Počítá se se spuštěním od roku 2027.

9. Oznamovací povinnosti na základě zákona o daních z příjmů

V neposlední řadě zmiňujeme některé oznamovací povinnosti obsažené v zákoně o daních z příjmů, jejichž cílem je podchytit transakce, které by mohly podléhat zdanění v České republice:

- Čeští plátcí daně jsou povinni oznamovat správci daně vybrané příjmy (dividendy, úroky či licenční poplatky) plynoucí daňovým nerezidentům, pokud jsou v České republice osvobozené od daně nebo nepodléhají zdanění na základě mezinárodní smlouvy.
- Fyzické osoby musí správci daně oznámit osvobozené příjmy převyšující zákonem stanovený limit 5 mil. Kč. Nejčastěji jde o příjmy z prodeje cenných papírů nebo podílů.

- Podnikatelé mají rovněž povinnost oznamovat správci daně určité smluvní vztahy se zahraničními subjekty, na jejichž základě může na území České republiky vzniknout stálá provozovna.

10. Povinnosti specifické pro vybraná odvětví

Nad rámec výše uvedených povinností existuje řada dalších oznamovacích a reportovacích povinností, které se týkají pouze vybraných odvětví nebo konkrétních skupin podnikatelů, například:

- Uhlíkové clo (CBAM - Carbon Border Adjustment Mechanism) je evropský mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích zavedený nařízením EU z roku 2023. Dopadá zejména na dovozce vybraných komodit jako jsou železo, ocel, hliník, cement, elektřina, vodík nebo hnojiva. V přechodném období od října 2023 měli dovozci pouze oznamovací povinnosti. Od roku 2026 se CBAM uplatňuje v plném režimu.
- Nařízení o odlesňování (EUDR - EU Deforestation Regulation) z roku 2023 ukládá subjektům uvádějícím vybrané komodity a výrobky na trh EU povinnost doložit jejich původ a prokázat, že jejich výroba nevedla k odlesňování. Týká se zejména dřeva, kávy, kakaa, sóji, kaučuku, palmového oleje a skotu. Podniky budou muset shromažďovat údaje o původu surovin a podávat příslušná prohlášení. Náběh povinností byl opakovaně odkládán. Aktuálně platí 30. prosince 2026 pro většinu dotčených podniků a 30. června 2027 pro mikro a malé podniky s určitými výjimkami.

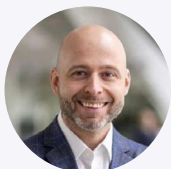
poskytnout podporu, ať už při posouzení konkrétních povinností, nastavení interních procesů nebo při plnění souvisejících reportovacích a oznamovacích požadavků.

V posledních letech došlo k významnému rozšíření reportovacích a oznamovacích povinností nejen v daňové oblasti. Mezinárodní iniciativy i tuzemská opatření se zaměřují na daňovou transparentnost, předcházení daňovým únikům a agresivnímu daňovému plánování. Současně přibývají povinnosti související s udržitelností, odpovědným podnikáním a environmentálními dopady. Pro řadu společností již plnění těchto požadavků představuje samostatnou oblast compliance vyžadující zapojení odborníků z různých útvarů a srovnatelnou svou náročností s přípravou daňových přiznání či účetní závěrky. Státní správa má navíc k dispozici stále širší okruh informací, které může využívat při své kontrolní činnosti.

Závěr

Cílem seriálu 10 pro 10 je upozornit na témata, se kterými se často setkáváme a která mohou mít pro společnosti významné praktické dopady. Pro tento článek jsme vybrali reportovací a oznamovací povinnosti, které považujeme z pohledu jejich praktického významu a okruhu dotčených subjektů za nejdůležitější, nejedná se tedy o úplný seznam všech povinností.

Věříme, že vám tento stručný přehled poskytne základní orientaci i příležitost ověřit si, zda jsou ve vaší společnosti všechny relevantní oblasti dostatečně podchyceny. Pokud by vás některé z uvedených témat zajímalo podrobněji, obraťte se prosím na autorky článku či na některého z našich kolegů, se kterým obvykle spolupracujete. Naše daňové, právní a poradenské týmy vám mohou v těchto oblastech

David Kužela

partner v týmu daňového poradenství

david.kuzela@cz.ey.com

+420 731 627 085

Kontribuce developerů a DPH: Na co si dát pozor u plánovacích smluv

Vztahy mezi developery a obcemi při přípravě nové výstavby jsou dlouhodobě velmi komplexním tématem. Kromě problematiky vyvolaných investic se v praxi setkáváme v poslední době velmi často se stále širším okruhem příspěvků stavebníka nad rámec infrastruktury nutné pro daný projekt.

Jedná se typicky o finanční kontribuce nebo výstavbu - případně úpravy - staveb pro veřejné služby, například školky, parky, veřejnou dopravu atp.

Cílem plánovacích smluv je mimo jiné vnést do nastavení vzájemných práv a povinností mezi developery a obcemi větší transparentnost a předvídatelnost.

S tím se však otevírá otázka, zda a v jakém rozsahu představují vzájemná plnění obce a developera zdanitelná plnění pro účely DPH.

Stanovisko GFR k peněžním příspěvkům

S cílem vyjasnit daňový režim byl předložen příspěvek na koordinační výbor, který navrhoval velkou část potenciálních závazků obce považovat za výkon veřejné moci, který DPH nepodléhá.

Finální stanovisko GFR nicméně tento přístup odmítlo a implikuje výrazně širší uplatnění DPH, viz náš červnový komentář [zde](#).

Přestože se závěry týkají primárně finančních kontribucí, obdobně je lze vztáhnout i na případy, kdy developer výměnou za součinnost města poskytuje nepeněžní plnění (například postaví školku a převede ji na obec).

GFR se mimo jiné vyhýbá paušálnímu potvrzení nároku developera na odpočet ze služby poskytnuté municipalitou a zdůrazňuje nutnost individuálního posouzení.

Přetrvávající nejasnosti

Ani poměrně široké stanovisko GFR neznamenal, že každá kontribuce developera automaticky podléhá DPH.

Přetrvávající nejasnosti v praktické aplikaci vyvolávají celou řadu odborných i politických diskuzí, do nichž se aktivně zapojují také zástupci měst a obcí. Lze proto očekávat další posuny a upřesňování souvisejících výkladů.

V mezidobí musí jak obce, tak stavebníci pracovat s určitou nejistotou, a to i u některých smluv, které byly uzavřeny v minulosti.

Doporučení pro praxi

Otázku (ne)uplatnění DPH je třeba analyzovat podle specifických okolností konkrétního případu. Klíčové je zejména, jestli obec poskytuje developerovi identifikovatelné konkrétní plnění. Následně je třeba určit, zda kontribuce poskytovaná stavebníkem (resp. její jednotlivé části) představuje protihodnotu za plnění obce; ta přitom mohou nabývat různých podob, například aktivní poskytnutí součinnosti, změna územně plánovací dokumentace, procesní zdrženlivost, poskytnutí služebnosti, zřízení práva stavby, převzetí infrastruktury atp.

V praxi přitom bývají jednotlivá práva a závazky smluvních stran často velmi komplexní a nezřídka rozložená v delším časovém horizontu. Určitou komplikací může být také kombinace většího počtu peněžních a nepeněžních plnění poskytovaných oběma stranami, jejichž vzájemná vazba nabývá různé míry intenzity.

Plánovací smlouvy poměrně často upravují i vztahy, které by samy o sobě k odvodu daně nevedly, případně by měly svůj vlastní DPH režim. U nich je nutné vyhodnotit především, zda nepředstavují takzvané vedlejší plnění, což by mohlo jejich daňový režim změnit.

Rozmanitost smluvních modelů v praxi ukazuje, že není snadné zobecňovat a zjednodušovat. Je také zásadní počítat s určitou mírou nejistoty a snažit se ji minimalizovat vhodným smluvním nastavením, které ošetří nejen předpokládaný režim DPH, ale i případná rizika plynoucí z potenciálního výkladového posunu v budoucnosti.

Kateřina Suchanová

advokátka, EY Law
katerina.suchanova@cz.eylaw.com
+420 730 191 825

Matěj Šimpach

právní asistent, EY Law
matej.simpach@cz.eylaw.com
+420 730 191 866

Nelegální zaměstnávání pod drobnohledem: aktuální legislativní a judikaturní vývoj

V oblasti zaměstnanosti lze v posledních měsících sledovat velmi intenzivní vývoj. Vedle vládou připravované nové regulace platformové práce a úpravě definice závislé práce v zákoníku práce probíhá diskuze o výrazném zpřísnění postihu nelegálního zaměstnávání. Stranou nezůstávají ani další orgány, které svou pozornost zaměřily například do oblasti IT.

Mezi dlouhodobá a prioritní pracovněprávní témata pravidelně patří hledání hranice mezi skutečným podnikáním a nelegální prací a odhalování zastřeného zprostředkovávání zaměstnání. Navrhovaná legislativa, aktuální judikatura a další změny včetně vládní iniciativy KOBRA 26 naznačují pokračování v jednoznačném trendu - důraz na odhalování nelegální práce (tzv. švarcsystému) a zastřených forem zaměstnávání prostřednictvím koordinovanějšího a důslednějšího vymáhání stanovených pravidel.

Že nejde pouze o okrajový problém, potvrzují i statistiky Státního úřadu inspekce práce. Jen v prvním pololetí roku 2026 provedly orgány inspekce práce přes tři a půl tisíce kontrol zaměřených na odhalování nelegálního zaměstnávání, při nichž zjistily více než dva a půl tisíce porušení právních předpisů a odhalily téměř patnáct set nelegálně zaměstnaných osob.

Jaké vybrané změny jsou v oblasti zaměstnanosti nyní projednávány?

Platformová práce: platformový pracovník vs zaměstnanec platformy

Ministerstvo práce a sociálních věcí představilo v březnu letošního roku návrh zákona o platformové práci transponující směrnici EU o zlepšení pracovních podmínek při práci prostřednictvím platform. Platformami se rozumí subjekty poskytující služby přes aplikace či internetové stránky a zároveň využívající k řízení lidí algoritmy či automatizované systémy. Typickým příkladem služeb těchto platform je rozvoz jídla nebo nákupu nebo přeprava osob.

Návrh zákona mimo jiné definuje platformového pracovníka a zaměstnance platformy. Platformovým pracovníkem je fyzická osoba vykonávající platformou práci, a to bez ohledu na smluvní vztah. Může jím být tak například zaměstnanec nebo kontraktor. Zaměstnancem platformy je platformový pracovník v základním pracovněprávním vztahu k platformě nebo zprostředkovateli.

V praxi je v řadě případů obtížné prokázat, v jaké pozici fyzická osoba vykonává pro platformu nebo zprostředkovatele práci. Z tohoto důvodu je zaváděna vyvratitelná domněnka základního pracovněprávního vztahu. Naplní-li vzájemný vztah znaky závislé práce dle zákoníku práce, má se za to, že se jedná o zaměstnance dle zákoníku práce. Při posuzování znaků závislé práce by měl být větší důraz kladen na samotný obsah vzájemného vztahu a míru kontroly nad pracovníkem než na formální smluvní označení vzájemného vztahu.

K zajištění správné aplikace výše uvedené domněnky by Ministerstvo práce a sociálních věcí mělo vydat metodické pokyny, ve kterých by měl být blíže vysvětlen její mechanismus, včetně jejího použití a vyvrácení.

Redefinice závislé práce

Navrhovaná novela zákoníku práce přináší úpravu definice závislé práce. Dle návrhu Ministerstva práce a sociálních věcí by závislá práce měla být definována pouze třemi znaky (nikoli současnými čtyřmi znaky), které budou muset být, stejně jako doposud, naplněny kumulativně. Jedná se o (i) výkon práce jménem zaměstnavatele, (ii) ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance a (iii) osobně zaměstnancem pro zaměstnavatele. Současný čtvrtý znak upravený v zákoníku práce, tj. podle pokynů zaměstnavatele, by nově měl tvořit pouze podznak nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance.

V reakci na extenzivní výklad znaku nadřízenosti a podřízenosti zaměstnance zejména Nejvyšším správním soudem novela navrhuje jeho čtyři definiční podznaky, které budou muset být vždy naplněny kumulativně. Jedná se o (i) organizaci práce zaměstnavatelem, (ii) výkon práce v pracovní době, (iii) výkon práce podle pokynů zaměstnavatele, a (iv) kontrolu výkonu práce zaměstnance.

Znak nadřízenosti a podřízenosti by tak nemělo být možné naplnit žádným jiným způsobem. K prokázání tohoto znaku by tak nemělo být možné využívat jako doposud celé řady dílčích skutečností, jako je například poskytování benefitů, příspěvků, doplňkového pojištění nebo obdobných plnění.

V případech, že nebude v rámci konkrétního vztahu možné prokázat jeden ze znaků závislé práce, neměl by takový vztah být posouzen jako závislá práce. Cílem novely je tak zpřesnění definice závislé práce, aby do budoucna její zákonné znaky a podznaky

nebyly extenzivně rozšiřovány českými soudy, jako je tomu doposud.

„Švarcsystém“ v IT oblasti

Nejvyšší správní soud se v březnu letošního roku vyjádřil k otázce spolupráce s programátory, kteří se společnostmi spolupracovali v pozici samostatných kontraktorů. V posuzovaném případě inspekce práce dospěla k závěru, že tito programátoři ve skutečnosti vykonávali závislou práci mimo pracovněprávní vztah. Rozhodující byla hlavně jejich dlouhodobá a výhradní spolupráce s jedním subjektem, práce v rozsahu odpovídajícím plnému úvazku, evidence práce v interním programu, začlenění do organizační struktury společnosti, účast na poradách a prakticky nulová možnost odmítnat zadávanou práci.

Nejvyšší správní soud závěry inspekce práce potvrdil. Toto rozhodnutí potvrzuje dlouhodobý přístup soudů, že rozhodující je skutečný obsah vztahu, nikoliv označení stran ve smlouvě nebo běžná praxe v konkrétním odvětví. Skutečnost, že v IT sektoru je spolupráce s OSVČ tradičně velmi rozšířená, sama o sobě neznámá, že taková spolupráce nemůže být překlasifikována jako pracovněprávní vztah, pokud tomu samotné nastavení spolupráce bude odpovídat.

Přísnější tresty za neoprávněné zaměstnávání cizinců

Odpovědí na nelegální zaměstnávání cizinců na hranici vykořisťování je několik předložených návrhů novely trestního zákoníku. Jeden z předložených návrhů upravuje zejména trestní sazbu za neoprávněné zaměstnávání cizinců. Například v situaci, kdy z takového činu pachatel získá pro sebe nebo pro jiného značný prospěch nebo tento čin spáchá jako člen organizované skupiny, může mu být vyměřen trest v délce dvou až šesti let, na rozdíl od současných šesti měsíců až tří let.

Nejen že jsou navrženy vyšší trestní sazby, ale zároveň by trestněprávní sankce nově mohla dopadnout i na ty, kdo neoprávněné zaměstnávání cizinců v rámci své podnikatelské činnosti umožní nebo z takového zaměstnávání mají prospěch. Účelem této novely je zastavit rozmach nepoctivých agentur práce přenesením trestní odpovědnosti na více článků v dodavatelském řetězci, a to včetně odběratelů. Policie by navíc nově v případě tohoto trestného činu dostala možnost použít odposlechy.

Další z návrhů přináší přelomovou koncepční změnu. Dosavadní trestný čin neoprávněného zaměstnávání cizinců by měl být nahrazen obecnějším trestným činem neoprávněného zaměstnávání, který by dopadal na případ všech nelegálně zaměstnaných pracovníků bez ohledu na státní příslušnost.

Co si z aktuálního vývoje odnést?

Na výše uvedených příkladech je zřejmá snaha zákonodárců, soudů i dalších orgánů dále bojovat proti nezákonnému zaměstnávání, a to jak z pohledu kontraktorů, tak i agentur práce, a posílit vymahatelnost pravidel na trhu práce.

Pro zaměstnavatele bude stále důležitější nejen správné nastavení vztahů s jednotlivými osobami, se kterými spolupracují, ale také průběžné sledování legislativního vývoje a rozhodovací praxe soudů, aby byli schopni včas na tyto změny zareagovat a přizpůsobit jim svou činnost a procesy.

Nejen že jsou navrženy vyšší trestní sazby, ale zároveň by trestněprávní sankce nově mohla dopadnout i na ty, kdo neoprávněné zaměstnávání cizinců v rámci své podnikatelské činnosti umožní nebo z takového zaměstnávání mají prospěch. Účelem této novely je zastavit rozmach nepoctivých agentur práce přenesením trestní odpovědnosti na více článků v dodavatelském řetězci, a to včetně odběratelů.

Judikátové okénko

Radek Matušík

partner v týmu daňového poradenství
radek.matustik@cz.ey.com
+420 603 577 841

Kristýna Hořejší

junior konzultant v týmu daňového poradenství
kristyna.horejsi@cz.ey.com
+420 705 620 201

Trestní rozsudek jako základ pro doměření daně i bez odsouzení daňového subjektu

Nejvyšší správní soud (NSS) se ve svém nedávném rozsudku č. j. 7 Afs 207/2025-58 zabýval aplikací speciální lhůty pro stanovení daně navazující na pravomocný trestní rozsudek. Posuzoval přitom, zda bylo možné, již podle dřívější právní úpravy, použít tuto lhůtu i v případech, kdy za daňový trestný čin nebyl odsouzen samotný daňový subjekt, ale osoby jednající jeho jménem.

Situace

- Správce daně v roce 2023 doměřil společnosti DPH za jednotlivá zdaňovací období roku 2011 v souvislosti s rozsáhlým řetězovým podvodem na DPH v oblasti reklamních služeb.
- Významným podkladem pro doměření byl pravomocný trestní rozsudek vydaný v trestním řízení týkajícím se téhož řetězového podvodu na DPH. V tomto řízení byl odsouzen tehdejší předseda představenstva společnosti za trestný čin zkrácení daně. Samotná společnost však odsouzena nebyla, protože trestní odpovědnost právnických osob tehdy ještě nebyla právně zakotvena.
- V době doměření již uplynula i desetiletá objektivní lhůta pro stanovení daně. Správce daně proto své rozhodnutí opřel o speciální lhůtu pro stanovení daně dle § 148 odst. 6 daňového řádu.
- Toto ustanovení umožňuje stanovit daň do konce druhého roku následujícího po roce, ve kterém nabylo právní moci rozhodnutí trestního soudu. Jde o speciální úpravu pro případy související s daňovou trestnou činností, která může prolomit běžné lhůty pro stanovení daně.
- Společnost namítala, že speciální lhůtu nebylo možné v jejím případě použít, a i kdyby ano, právo na stanovení daně již zaniklo.
- Společnost především argumentovala tím, že správce daně doměření opřel o trestní rozsudek, přestože sama společnost nebyla za podvod na DPH za zdaňovací období 2011 odsouzena. Odsouzen byl pouze její tehdejší předseda představenstva.

- Svoji argumentaci opírala o skutečnost, že v době doměření § 148 odst. 6 daňového řádu ještě výslovně neupravoval, že pro použití této speciální lhůty není rozhodující osoba pachatele, ale souvislost doměřované daně s jednáním, které bylo předmětem trestního řízení. Tato formulace byla do zákona doplněna až novelou účinnou od 1. 7. 2025.
- Společnost dále tvrdila, že prvním rokem této lhůty je již rok, ve kterém nabyl trestní rozsudek právní moci. Doměření daně proto mělo být podle jejího názoru prekludováno tak jako tak.
- Společnost rovněž rozporovala výši doměřené daně. Poukazovala na to, že trestní soud stanovil škodu ve výši 320 tis. Kč za jednotlivá zdaňovací období, zatímco správce daně neuznal nárok na odpočet DPH v plné výši 400 tis. Kč.
- Podle společnosti bylo takové stanovisko rozporné. Správce daně totiž na jedné straně argumentoval vázaností trestním rozsudkem, na druhé straně se však od jeho závěrů při stanovení výše doměřené daně odchýlil.

Pohled Nejvyššího správního soudu

- NSS se nejprve vypořádal s argumentem ohledně běhu lhůty, přičemž potvrdil svůj dosavadní výklad § 148 odst. 6 daňového řádu, dle kterého lhůta končí až na konci druhého roku následujícího po roce nabytí právní moci trestního rozsudku. Rok, ve kterém trestní rozsudek nabyl právní moci, se tak pro účely výpočtu této lhůty fakticky považuje za „nulý rok“.
- NSS se dále zabýval námitkou společnosti, že speciální lhůtu nelze použít v situaci, kdy za trestný čin nebyla odsouzena společnost sama, ale její předseda představenstva.
- NSS tuto argumentaci odmítl s odkazem na svoji dosavadní judikaturu, dle které není pro aplikaci § 148 odst. 6 daňového řádu rozhodující totožnost pachatele trestného činu a daňového subjektu. Neztotožnil se ani s názorem společnosti, že až novela účinná od 1. 7. 2025 tento princip do zákona zavedla. Dle NSS novela nepřinesla novou právní úpravu, ale pouze výslovně potvrdila dosavadní výklad.
- Rozhodující není „kdo byl odsouzen“, ale zda doměřovaná daň souvisí s jednáním, které bylo předmětem pravomocného trestního rozsudku.

Podstatná je tedy souvislost mezi trestnou činností a doměřovanou daňovou povinností.

- Proto NSS zdůraznil, že i když v roce 2011 nebyla společnost trestně odpovědná, reklamní plnění byla pořizována jejím jménem, na její účet a společnost si současně uplatňovala související odpočet DPH.
- Co se týče výše doměřené daně, NSS se také neztotožnil s argumentací společnosti, že správce daně postupoval v rozporu s trestním rozsudkem.
- NSS vycházel z ustálené judikatury NSS a Soudního dvora EU, dle které nelze u plnění zasaženého daňovým podvodem připustit pouze částečné uznání nároku na odpočet DPH. Pokud je prokázána vědomá účast daňového subjektu na podvodném řetězci, nárok na odpočet je odepřen v plném rozsahu.
- Rozpor mezi výší škody stanovenou trestním soudem a výší doměřené daně tak nebyl shledán. Trestní řízení řešilo výši škody, zatímco daňové řízení rozsah nároku na odpočet DPH.

Závěry

Pokud existuje pravomocný trestní rozsudek související s konkrétní daňovou povinností, není pro použití § 148 odst. 6 daňového řádu nezbytné, aby pachatelem trestného činu byl přímo doměřovaný daňový subjekt.

Důležitá je souvislost mezi daňovým doměrkem a jednáním popsáním v trestním rozsudku, nikoli formální otázka, kdo byl v trestním řízení odsouzen.

Rozhodující není „kdo byl odsouzen“, ale zda doměřovaná daň souvisí s jednáním, které bylo předmětem pravomocného trestního rozsudku. Podstatná je tedy souvislost mezi trestnou činností a doměřovanou daňovou povinností.

Plánované akce

Co pro vás EY připravuje?

- 13. 10. [AI ve financích: více hodnoty, méně manuální práce - Ostrava](#) (Seminář EY)
- 14. 10. [Developerské projekty v praxi - pohled odborníků v EY](#) (EY Business Breakfast)
- 23. 10. [Korporační právo pohledem aktuální judikatury](#) (Webinář EY Law)
- 9. 11. **Kritická infrastruktura, odolnost a nové povinnosti napříč dodavatelským řetězcem**
(Seminář ČNOPK s EY)
- 10. 11. [Daňové kontroly převodních cen v praxi - Brno](#) (Seminář EY)
- 11. 11. [Daňová a právní specifika farmaceutického odvětví - aktuální témata](#) (Seminář EY)
- 18. 11. [Mezinárodní daňový update](#) (Webinář EY)
- 19. 11. [Zaměstnanci v letech 2026 a 2027 - aktuální otázky](#) (Webinář EY)
- 26. 11. [Daňové kontroly převodních cen v praxi - Ostrava](#) (Seminář EY)
- 26. 11. [Tradiční DPH webinář](#) (Webinář EY)

Sledujte aktuální přehled plánovaných seminářů a webinářů: https://www.ey.com/cs_cz/events

KONTAKTY

V případě jakýchkoliv dotazů se prosím obraťte na svého kontaktního partnera nebo manažera.

Zdanění společností

Lucie Říhová	+420 731 627 058
Jana Wintrová	+420 731 627 020
Radek Matušík	+420 603 577 841
Kateřina Dedková	+420 603 577 890
Karel Hronek	+420 731 627 065
Martin Novák	+420 603 577 929

DPH a cla

David Kužela	+420 731 627 085
Stanislav Kryl	+420 731 627 021

Zdanění fyzických osob

Martina Kneiflová	+420 731 627 041
Ondřej Polívka	+420 731 627 088

Právo

Ondřej Havránek	+420 703 891 387
-----------------	------------------

EY

+420 225 382 330
ey@cz.ey.com
www.ey.com/cz

Přihlášení k odběru

Pokud si přejete, aby naše daňové a právní zpravodajství dostával na e-mail i někdo z Vašich kolegů či známých, prosím přepošlete mu tento e-mail a může se přihlásit k odběru [zde](#).

Odhlášení z odběru

Nepřejete-li si odebírat Daňové a právní zprávy EY, prosím kontaktujte Lindu Laurichovou: linda.laurichova@cz.ey.com.

EY | Building a better working world

EY přispívá k lepšímu fungování světa tím, že vytváří hodnotu pro klienty, zaměstnance, společnost i celou planetu a buduje důvěru na kapitálových trzích.

Týmy odborníků EY s využitím dat, umělé inteligence a pokročilých technologií pomáhají klientům s důvěrou a sebedůvěrou utvářet budoucnost a nacházet odpovědi na ty nejnaléhavější výzvy dneška a zítřka.

Díky detailní znalosti různých ekonomických odvětví, globálně propojené multidisciplinární síti a ekosystému nejrozličnějších partnerských organizací mohou týmy našich auditorů, konzultantů, daňových poradců i odborníků na strategické a transakční poradenství poskytovat komplexní služby ve více než 150 zemích a teritoriích.

All in to shape the future with confidence.

Název EY zahrnuje celosvětovou organizaci a může zahrnovat jednu či více členských firem Ernst & Young Global Limited, z nichž každá je samostatnou právnickou osobou. Ernst & Young Global Limited je britská společnost s ručením omezeným garancí, která neposkytuje služby klientům. Informace o tom, jak EY shromažďuje a používá osobní údaje, a o právech fyzických osob stanovených právními předpisy o ochraně osobních údajů jsou k dispozici na [ey.com/privacy](#). Členské firmy EY neposkytují právní služby v zemích, kde to zákon neumožňuje. Podrobnější informace o naší organizaci najdete na našich webových stránkách [ey.cz](#).

© 2026 Ernst & Young, s.r.o. | EY Law advokátní kancelář, s.r.o.

Všechna práva vyhrazena.

ED None

Tento materiál má pouze všeobecný informační charakter, na který není možné spoléhat jako na poskytnutí účetního, daňového, právního ani jiného odborného poradenství. V případě potřeby se prosím obraťte na svého konkrétního poradce.

[ey.com](#)